

- 2 Tu prophetarum celebres camenas,
David, Esaiae, parili decore
Aemulans, tempus sine laude nudum
Scemate vestis.
- 3 Gesta tu Galli domini beati 5
Pange, decanta, modulare, psalle,
Munus hoc mandat tibi Christus auctor,
Arripe laetus.
- 4 Forsan et lassus titubas vel erras: 10
Curro festinans, celerans levabo,
Et pedes firmans teneros praeibo
Calle modesto.
- 5 Spiritus summi patris atque nati, 15
Unctor, adiutor tibimet revolvat,
Quicquid est huius memorare sancti
Carmine dignum.
- 6 Care, quid linguam taciturnus abdis
Laudibus Galli neque laetus instas,
Cuius es victu spoliisque factus
Frustra virilis? 20
- 7 Quid prodest temet studiis librorum
Tam brevis vitae morulas dicasse,
Corpus ac fractum macerasse tantum,
Si nihil audes?
- 8 Sic ocellorum potiaris usu, 25
Organo vocis careas nec umquam,
Munus et gaudens manuum retentes:
Scribe quod hortor.

Doch schwebt wohl auch Hor. Carm. IV, 2, 1, vor, Pindarum quisquis studet aemulari, wie das aemulans Str. 2, 3 vermuten lässt.

2, 4 'schema' und 'stemma' werden regelmässig durcheinander geworfen.

3, 3 ist wohl zu schreiben 'Munus, quod'.

5, 1 vgl. Jes. 61, 1 spiritus domini super me, eo quod unxerit dominus me.

5, 3 digno S, dignum Canisius. Verbinde 'quidquid huius sancti est dignum memorare carmine'.

7, 2 morulas: dies Deminutivum ganz in Notkers Weise. 73, 3 atque S corr. Canisius.